

Κυριακή 21η Δεκεμβρίου 2025

Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Μτθ. 1, 1 – 25).

«εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου» (Μτθ. 1, 18).

Τό πρῶτο κεφάλαιο ἀπό τό κατά Ματθαῖον εὐαγγέλιο μᾶς βάζει νά ἀκούσουμε σήμερα ἡ Ἐκκλησία, καθώς βρισκόμαστε λίγες ἡμέρες πρίν ἀπό τή μεγάλη γιορτή τῶν Χριστουγέννων. Ἐκείνη τήν πανευφρόσυνη ἡμέρα πρόκειται νά γιορτάσουμε τήν ἑνσαρκη ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Αὕτή ἡ ἀποκάλυψη, βεβαίως, σχεδιάστηκε πολύ προσεκτικά, μέ ἀπέραντη σοφία καί ἀγάπη μέσα στό βάθος τῶν αἰώνων. Πολλές γενιές πλάστηκαν καί διέτρεξαν τόν ἱστορικό χρόνο, γιά νά φτάσουμε στό ὑπέρτιμο καί πανάχραντο πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία «εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου». Δε-

κάδες γενιές παρέδιδαν τή σκυτάλη τῆς ἀνθρωπότητας ἢ μία στήν ἄλλη, μέχρι νά φτάσουμε στή γενιά τῆς Παναγίας. Σ' αὐτήν τήν ταπεινή κόρη ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα παρέδωσε τήν εὐθύνη νά γίνει ἡ πρωταγωνίστρια τῆς ἱστορίας, νά γίνει ἡ κορυφαία τοῦ χοροῦ τῶν ἀνθρώπων, νά γίνει αὐτή πού θά ἄνοιγε τήν παρθενική της ὕπαρξη, προκειμένου νά χωρέσει μέσα σ' αὐτήν ὁ ἀπέραντος Θεός. Ὅλες οἱ γενιές καταγράφηκαν λεπτομερῶς ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ματθαῖο, γιά νά ὑπογραμμιστεῖ ὅτι φτιάχτηκαν, γιά νά καταλήξουν σ' ἐκείνη πού «εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου».

Ἡ πορεία τῆς ἱστορίας καταλήγει σ' ἓνα πρόσωπο, στήν Παναγία. Ἡ Παρθένος Μαρία ζεῖ τό ἀπερινόητο θαῦμα τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Μέσα στή μήτρα της ξαναπλάθεται ἡ ἀνθρώπινη οὐσία. Μέσα στό σῶμα της ἔρχεται ὁ Θεός νά ξαναδημιουργήσει τήν ἀνθρώπινη φύση. Ἡ μήτρα τῆς Παρθένου γίνεται ἡ καινούργια Ἑδέμ, μέσα στήν ὁποία

κατοικεῖ ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ Χριστός. Αὐτή τή φο-
 ρά ἡ Ἐδέμ εἶναι ἀμόλυντη ἀπό τήν πονηριά
 τοῦ φιδιοῦ. Ὁ νέος Ἀδάμ εἶναι ἀπείραχτος
 ἀπό τό κακό. Παραμένει ἀναμάρτητος, διότι
 δέν μπορεῖ νά Τόν ἀγγίξει τό ψέμα τοῦ διαβό-
 λου. Φτιαγμένος ὁ ἄνθρωπος ἀπό καινούργιο
 ὕλικό δέν εἶναι δέσμιος στήν ἀναγκαιότητα τῆς
 ἁμαρτίας. Δέν εἶναι δέσμιος τῆς φθορᾶς καί
 τοῦ θανάτου. Ὅ,τι κάνει, ὅ,τι ἀποφασίζει, ὅπου
 πορεύεται εἶναι ἐπιλογές. Ὁ παλαιός Ἀδάμ
 μετά τήν πτώση του ἐγκλωβίστηκε. Ἀρρώστησε
 καί πέθανε δέσμιος τῆς ἀνυπακοῆς, διότι διά-
 λεξε τήν ἀμετανοησία. Αὐτή τή φρικτή πορεία
 πρὸς τόν Ἄδη τήν κληροδότησε στά παιδιά
 του. Ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ Χριστός, θεράπευσε τήν
 παλαιά πτώση. Ἐμεινε ἄπειρος τοῦ κακοῦ.
 Διέφυγε ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἐκλείδωσε καί
 ἔσπασε τίς ἀλυσίδες τοῦ θανάτου. Μετέτρεψε
 τόν πόνο καί τή φθορά σέ μηχανισμό κάθαρσης
 καί σέ ἐργαλεῖο σωτηρίας. Μέσα στή μήτρα
 τῆς Παρθένου Μαρίας ξεκινάει μία καινούργια
 ἀνθρωπότητα, πού βιώνει τόν πόνο καί τήν

κακία μόνον ὡς προσωπική ἐπιλογή καί ποτέ δέν ἐγκλωβίζεται σέ κάποια ἀρνητική κατάσταση. Ἡ ἀνθρωπότητα πλέον ἔχει τή δυνατότητα νά ἐνώνεται μέ τόν Θεό. Μπορεῖ ὁ κάθε ἁμαρτωλός, μέ τή μετάνοια καί τόν πνευματικό ἀγώνα, νά καθαρίζεται καί νά προσφέρει σάν τήν Παναγία τόν ἑαυτό του στόν Θεό, γιά νά γίνεται φάτνη τοῦ Θείου Βρέφους καί κατοικία τῆς Ἁγίας Τριάδας.

Εἶναι πολύ σημαντικό τό ὅτι ἡ Θεοτόκος «εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου», διότι κατά τή σύλληψη τοῦ Υἱοῦ της μετέχει στήν ἀποκάλυψη τῆς Ἁγίας Τριάδας. Ὅταν ἔρχεται ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ νά τῆς φέρει τό μήνυμα ὅτι θά γίνει ἡ μητέρα τοῦ Μεσσία, ἐκείνη τή στιγμή τήν ἐπισκιάζει ὁλόκληρη ἡ Θεότητα. Ὁ Πατέρας ἀποφασίζει τήν ἐνανθρώπηση, ὁ Υἱός κάνει τήν κάθοδο στήν κτιστή πραγματικότητα καί ὁ Παράκλητος τελεσιουργεῖ τό μυστήριο, καθώς δίνει δύναμη στήν Πανάχρονη Κόρη νά ἀντέξει τό παρθενικό κορμί της τή φιλοξενία τοῦ Θεοῦ

στά σπλάχνα της. Ἡ δύναμη τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπισκιάζει τήν Κυρία Θεοτόκο καί κάνει τήν ἀδιανόητη ὑπέρβαση κάθε νομοτέλειας. Πλουτίζει τήν παρθενία μέ τή γονιμότητα, ἐνώνει τόν ἄκτιστο Θεό Λόγο μέ τήν κτιστή ἀνθρώπινη φύση, ἀφθαρτοποιεῖ τήν ἀγνή Μητέρα καί τήν ἀξιώνει νά φιλοξενήσῃ καί νά γεννήσῃ τόν Οὐράνιο «Εἰσβολέα» χωρίς νά φθαρεῖ ἢ νά σημαδευτεῖ.

«Εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου» ἡ Παναγία τόν Ἰησοῦ. Ἀπό τή μυστηριακή αὐτή κυοφορία ξεκινάει ἡ ἐπιστροφή τῆς ἀνθρωπότητας στή χαρά τοῦ Παραδείσου. Μέσα στή γαστέρα τῆς Κυρίας Θεοτόκου σφραγίζεται ἡ καινούργια διαθήκη, ἡ νέα συμφωνία μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Ὁ Θεός χαρίζει τόν Υἱό Του στούς ἀνθρώπους, γιά νά τούς κάνει κατὰ χάριν θεούς καί ἐκεῖνοι Τοῦ χαρίζουν τήν προαίρεσή τους, τήν αὐτεξούσια ἐλευθερία τους, τήν ἀυθόρμητη ἀγωνιστικότητα τους, γιά νά προσομοιωθοῦν μαζί Του καί νά παραδοθοῦν στήν πατρότητά Του.

Σήμερα, λοιπόν, καθώς ετοιμαζόμαστε για τή μεγάλη γιορτή τῶν Χριστουγέννων, βλέπουμε τίς γενιές τῶν προγόνων τοῦ Ἰησοῦ νά προετοιμάζουν τήν ἀνθρωπότητα για τόν Μεγάλο Ἀναμενόμενο. Βλέπουμε ὅτι ἔρχεται ἡ Θεοτόκος, τό κορυφαῖο πλάσμα τοῦ σύμπαντος, καί χαρίζεται στόν Θεό. Βλέπουμε μέσα σέ λίγες λέξεις τό ἐκπληκτικό θαῦμα στό πρόσωπο τῆς Παναγίας: «εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου». Αὐτό τό θαῦμα εἶναι ἡ ἀνάπλαση τῆς φύσης μας, ἡ ἀρχή τῆς σωτηρίας μας, ἡ φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδας στή δική μας πραγματικότητα. Ἄς χαιρόμαστε μ' αὐτή τή χαρά, ἅς στηριζόμαστε μ' αὐτή τήν ἐλπίδα, ἅς φιλοτιμούμαστε μ' αὐτή τήν ἀπέραντη ἀγάπη, ἅς προετοιμαζόμαστε μέ μετάνοια νά κοινωνήσουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Θείου Βρέφους, για νά γίνουν τά Χριστούγεννα φῶς καί ζωή, χαρά, δύναμη καί ἐλευθερία ὄχι μόνο για μία ἡμέρα ἀλλά για ὁλόκληρη τή ζωή μας, τήν τωρινή καί τήν αἰώνια. Ἀμήν.